

CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
19 D'ABRIL DE 2019
Is 52, 13-53,12; He 4, 14-16; 5, 7-9; Jo 18, 1-19,42

La passió segons sant Joan, germans i germanes estimats, ens presenta una lluita aferrissada entre el mal i el bé, entre les tenebres i la llum, entre la mort i la vida. Jesús és la Vida, és el Bé, és la Llum (cf. Jo 6, 35; 8, 12; 10, 31). Però, les forces tenebroses del mal i de la mort, s'aixequen contra ell. Actuen a través dels seus adversaris, que han trobat en la traïció de Judes el camí per desfermar-se contra Jesús.

Judes era del cercle restringit dels dotze i per això coneixia moltes intimitats de Jesús. Sabia on era el lloc, als afores de Jerusalem, on es retirava per trobar-hi solitud i repòs. Ell s'hi havia aplegat moltes vegades amb el Mestre i els altres deixebles. Per això és ell qui porta la iniciativa de la detenció.

Judes rebutja l'amor amb què Jesús l'estima. I vol desfer-se del Mestre que l'havia entusiasmat quan el cridà a formar part del grup dels apòstols. Però, no és sols Judes qui vol desfer-se de Jesús, sinó també les autoritats religioses, que *li havien proporcionat homes de la guàrdia del temple*, i les militars, que hi enviaren els *soldats romans*. Judes els guià cap a l'hort de Getsemaní. Tots contra Jesús.

La situació és dramàtica. Però, la traïció, a Jesús no l'agafa de sorpresa. Després de rentar els peus als deixebles, ja havia anunciat: *un de vosaltres em trairà* i després digué a Judes: *allò que estàs fent, fes-ho de pressa* (Jo 13, 21.27). Jesús *sabia* –diu l'evangelista- *tot el que li venia al damunt* i domina la situació. No fugí, no s'amagà.. Pren la iniciativa. S'avança, i els pregunta per dues vegades qui busquen i, quan li contesten, ell els dóna una resposta que apel·la a la seva condició divina. Efectivament, les paraules *jo sóc* evocuen el nom de Déu revelat a Moisès (cf. Gn 3, 14). Per això Judes i tota gent armada que han vingut a detenir-lo, cauen *per terra*. Vénen per agafar-lo i és ell qui els surt a l'encontre i els obliga a fer-se enrere. Per bé que està a punt de ser fet presoner i de començar el camí d'humiliació i de sofriment que el durà a la creu, Jesús es presenta amb tota la dignitat, amb tot el poder, tal com l'evangelista l'ha presentat des dels inicis del seu evangeli, en dir-nos que Jesús és *la Paraula que des del principi estava amb Déu* i ella mateixa *era Déu* i que en un moment determinat de la història *es va fer home* (Jo 1, 1-2.14). Jesús havia dit abans: *ningú no em pren la vida, sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i tinc poder de recobrar-la* (Jo 10, 18). Ara arribava *l'hora de donar-la* (cf. Jo 13, 1). No la hi roben. És ell qui es lliura.

L'evangeli segons sant Joan pren els fets de la passió amb tota la seva cruïda i la seva tragèdia, però els presenta fent-ne veure la dimensió profunda que només capta la fe, travessats con estan pel disseny de Déu. Aquesta és la raó per la qual l'evangelista subratlla la consciència que té aquell qui és *la Paraula feta homes* dels moments que viu, quan afirma: *sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare* i que *el Pare li ho havia posat tot a les seves mans i que havia sortit de Déu i a Déu tornava, ell que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem* (Jo 13, 1-3). En aquestes paraules trobem el sentit de tota la passió: l'amor de Jesús sense límits. Un amor que és transparència de l'amor del Pare que estima *tant el món que li ha donat el seu Fill únic* (Jo 3, 16). Aquest amor és destinat a tota la humanitat, a tot *el món*. Ningú no n'és exclòs, tampoc els qui viuen al

marge de Déu o lluiten contra ell. La creu és la màxima expressió de l'amor universal del Déu Trinitat. Un amor que no es fa mai enrere.

Ja des de l'inici del relat, veiem com apareixen moltes passions humanes desfermades. Les de Judes, desenganyat i ressentit que no accepta ser estimat pel Mestre; les dels grans sacerdots plens de supèrbia, d'ambició, d'arbitrarietat, d'un afany de poder que els porta a manipular la gent contra Jesús; l'escepticisme, la por i la injustícia de Ponç Pilat; l'agressivitat i la burla dels soldats, la moxa de tants. I també la por i la feblesa de Pere que el duen a negar Jesús per estalviar-se problemes. La maldat humana es desferma sobre Jesús i ell se sotmet als insults, als oprobis, a violència, a la creu fruit d'aquestes passions humanes que volen esclafar-lo. N'és una víctima innocent. I amb la seva innocència i la seva bondat capgira el mal que li cau a sobre. Assumeix en ell les conseqüències de la maldat humana per vèncer el mal amb el bé, per sortir victoriós quan serà enlairat a la creu (cf. Jo 12, 32). A la follia de les passions desfermades contra Jesús, l'Innocent, ell hi respon amb un amor fora mida.

En contemplar la generositat de Jesús, el Senyor, el Sant Pare disposa cada any que el Divendres Sant es faci una col·lecta a favor de Terra Santa, com un gest de fraternitat envers les comunitats cristianes que hi viuen per ajudar les seves activitats parroquials, culturals, assistencials i d'acolliment dels pelegrins. La farem al final de la celebració. Enguany, en el vuitè centenari de la visita de san Francesc a Jerusalem on es va trobar amb el Sultà en una abraçada de pau, fem que el nostre gest d'ajuda sigui també una abraçada de pau i d'amor a aquelles comunitats.

Aquesta tarda, *tinguem la mirada fixa en Jesús. Ell per arribar a la felicitat que li era proposada, va suportar el sacrifici de la creu, sense fer cas de la vergonya que havia de passar* (He 12, 2). I, contemplant-lo crucificat, demanem-li que ens ajudi a sortir de les nostres pors i les nostres covardies, que no ens deixem portar per l'agressivitat, per l'ambició, per cap de les passions que poden niar en el nostre interior. Demanem-li que no permeti que l'abandonem, que el traïm. Deixem-nos estimar per Jesucrist, ell que ens ha demostrat fins a quin punt ens estima. La resta de la nostra vida cristiana és conseqüència d'això, perquè la veritat essencial de la nostra existència és que som estimats gratuïtament i sense límits per Déu en Jesucrist. Demanem-li que ens ajudi a aprendre del seu amor també en les nostres relacions amb els altres perquè sapiguem estimar generosament. Així progressarem "en aquella caritat" per la qual ell "va estimar tant món, que es va entregar a la mort" (cf. col·lecta del diumenge 5 de quaresma).